

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§.13. Qui sequitur me. Aduenit Christus nos in cœlum deducturus, velut columna Israelitas in terram promiſionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](#)

¶ 13. Qui sequitur me. Aduenit Christus nos in calum deducturus, velut columna Israëlitæ in terram promissionis.

K 39. ¶ Vi sequitur me non ambulas in tenebris, sed habebitis lumen vite. Voum ex altero

sequitur, si namque ipse vera sit mundi lux, evidens est, quod qui illum sequitur, à tenebris liberabitur lucemque obtinet, quod recte gressus suos dirigit. Apprimè declarat suum Christus officium adventus p[ro]p[ter]e sui finem & rationem. Ad quid lux ascendatur? Ut distin-
LNC. 1.78. pentur tenebra & fine offendiculo securi pro-
ficiamur. Et tibi quod hoc filius in mundo m-
venerit intentione: Visita nos oriens exaltos,
illuminare his qui in tenebris & in umbra mor-
tis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam
pacis. His verbis tangit Zacharias beneficium
a Deo populo suo præstium & r[ec]ient illum
de Egypto liberans ad terram direxit promis-
sionis. Iter erat hispidum, asperum, dif-
ficile quod nullus eorum ante hac perambula-
uerat: terra erat arida, inaquosa, impervia,
incognita: In deserto per longinquas vias circu-
sus. Qua ratione hanc viam in oceanoque in-
gredi ut illi ducem ministram visibili emi-
rabilem & caelestem, nomina am scilicet ih-
lam & Iehrem que columnam: quam respira-
Ex. 13.21. dicu ignis & nubis. In columna ignis & nubis.

¶ Quæfue-
rit h[oc]c.
columna
ignis &
nubis.

Erat etenim Dei sing. lat. operante virtute &
igne nobisque composta. Coniunxit Deus
ignem cum nube: ignis autem illuminabat &
calescerebat noctis, nubes vero illas ab aflu-
si solis radis per diem obombrans protege-
bat: Columna nubis. Dat enim lucem qua per
tunc deducit viam: effigie efficaz: dat enim
protegendi vires. Totum hoc est: Illumi-
nans & protegens. Est lux, est umbraculum,
est projectio. Quid de hac Ropertus? Ad in-

R. PERIT gressum maris una eademque columnam & nubes
in 54. c. 2. tenebrosa, & noctem illuminans erat: Quia
Eud. 3. secundum dei orationem & contraria merita, una
eademque virtus perducet, amplexu sexu abbas.

II. In quo mysterium patet factum est. Quia videlicet
Eius 2. est unum eademque Christianum (aut Ap[osto]l. pre-
Allego- 2. dicimus: Iudeis quidem scandalum, Gentibus
sia. 3. autem scutitiam: quod valde est obscurum. Ip-
sic autem vocatis Iudeis atque Graecis, Dei sa-
pientiam, quod valde est luminosum. Columna
EX. 14.20. CAIFT 4. que stet in prima aicie, & ad ultimam transit:
5. Eterat nubes tenebrosa, & illuminans noctem.
6. Cardinal. Caetanus illud Exodi explauans:

Este respiciens Dominus super eastra Egyptiorū per columnam ignis & nubis: (Sic ait) ex hac lit-
tera solitus quæfia anfuerunt duas columnas: la-
ter a nubis, altera ignis. hic enim elate narrat
tur quod una eademque columnæ fuit columnæ
nubis & ignis: quia virumque officium ad duas
ter exercebat.

¶ Quæfiam vidit prodigium adeo singu-
lare, & illa antecedebat tamquam vix dux
qui illos dirigebat, deducebat, illumina-
bat, ut secut rectam possent viam carcerem
prout factum est. Eximium sane beneficium
potio longè precellentius est illud, quod po-
pulo concepsit Christiano, Vnde, ut ad celum
tendat: hoc etenim terra verâ est iustis pro-
missa, qua lacte & melle manat deliciarum,
gaudiorum, voluptatumque infinitarum. Heu quā amasperum hoc, quam fragolum, quā
scabulosum est iter, & quā pauci illud ingre-
duntur! Ardua est via qua ducit ad vitam, &
pauci inueniunt eam. Quomodo inueniunt ilam
homo miserabilis, imprudentia, caligine, te-
nebrisque innotatus palpabilibus per terram
hanc pede planè protectus in quā levita, via
qua fuit traxisse tamen exponorat erro-
bis, quid faciet si calum verius perterritus?
Ad hoc columnam elegantis exiuit figura
ignis & nubis.

Fecit quā graphicè tibi Christus dilince-
bit, in quo conuenierunt divinitatis ignis, & Colum-
næ nubis humanitatis. & ex quibus vna refuta-
tur persona. Deus & homo unus est Christus, Christus
est columna firma & levata: cui tota institutus
creatura: Que in celo & que in terris sunt. Cel. 1.20.
et Apostoli. Columna diuinæ, qua luna nos
divinitatis igne collustrat, fons calorē
ministrat viuificum gratia & iustificatione,
oblicoras criminibus nostris expellit tenebras,
& nube humanitatis sus nos ab ardenterib[us]
diuina iustitia radis protegit incolentes, in fe-
cunda, qua mereramus supplicatione suscipiens.
Ecce qualiter se nobis obicitur ut columnam
dicendo. Ego sum lux mundi. Quid superest: haec
columna populi oculis exposta quia religuum
erat illa locutus. Ad hoc enim preparatur. Quid
nobis superest columnæ hic ab oculis posita,
qua nobis dicit: Ego sum lux mundi, nisi illam
sequi: Quis sequitur me non ambulat in tene-
bris sed habebit lumen vite. Duo hic in hoc ve-
bo, lumen vite, declarat Dominus.

Primum: quod lux illa, quam tribuit, lux
fit viuificare, lux vita, iam præmoderat nos. Duo pes
D. Iohann. lumen

vita de-
notatur.
Tract. 3.4.
in Ioan.
Ioan. I.

D. Ioan. (sicut D. Augustinus.) quod huic Do-
mini lux non esset talis qualis, sed lux viuisi-
ca: *Dicit lux vera, & vita et lux. Lux ei-
cōmē quam cœciliis lux sol effundit, & est ma-
terialis illius solis lumini comparanda quia
vitis oculos illuminat exteriores, si tamē mortui
sint, vel cœci, vel lippitudo graves, illis nec
vitam nec vigorem nec spiritum tribuit viu-
ficante: Porro lux Christi vitam largitur, ani-
mam tenet eis gratia lux illam vivificat, vi-
tamque tribuit diuinam, quā homo recipit
vivificantem vitam diuinam.*

*Apposite proposito nostro perpendit idem
Pj. 35.7.
D. Aug. 8. illi Davidis verba, dixit enim olim,
hoc quod D. Ioan. hic nobis indicat: *Homines
& lumen saluabimur &c. Id autem hominum
in regno celorum tuatum sperabunt &c. quo-
niam apud te est fons vitaes, & in lumine tuo vide-
bimus lumen. Nota (inquit) hic inter eos mul-
tum differere lucem & fontem, fons etenim vo-
lupati legit & lumen extinguit, lux autem vi-
sum tecum & illuminat oculos: Porro in Sal-
uatoris nostro ambo coniunguntur: est etenim
fons vita, & lux divina: Nam, lux quam tri-
buit lux est viuificans, qui taliter illuminat
et vitam largiatur eminentem, diuinam & co-
lestem; est vita qua illuminat & lux, qua viu-
ficat: vnde patet, quod hac duo coniuncta
in seipso dubius concedere voluerit: Cum enim
prius dixisset quod fons esset: *Sicut sis ve-
niat ad me & bibat, illico sequentem subiungit
sermonem, in quo lucem appellat: Ita cum dixit
eis: Ego sum lux mundi. Vide fratres, mei
(ve: basilei hæc Dicit Augustinus) quomodo ver-
ba Domini cum illius psalmi veritate concordant,
& ubi lumen possumus est cum fonte vita: & à
Domino dicitur est lumen, alia fons. Fontem
sanctas quartunt, lumen oculis. Quando sicutum
quartum fontem, quando in tenebris sumus que-
rimus lumen. Non sis apud Deum, quod lumen
est hoc sensus, &c. Multa hic occurunt dicen-
da de vita quam Christi lux imperit, nō
gratiarum. Hæc est illa aqua vita, de fonte
illo profundi, & hæc est illa lux clara, qua de
sole hoc lucescit, qua illuminat vitam q. tribuit
animabus. Vitam (inquam) diuinam, sanctam,
mundam, & quantum deesse, & sempiternam:***

Rom. 6.23 Gratia Dei vita eterna.

V.
Via coeli:
ea sit quæ secutæ d. i. o. que dirigit ad vitam
eternam, quam etiam idcirco vocat *Lumen vita id
& lux,*
est ducens ad vitam. Papæ: quantum cū hoc be-

neficium, quid ageremus sine illa? Quidmodo
certam capcemus viam? Nemo non legens ad-
miratur sermonem Angelii cum sanctissimo il-
lo sacerdote Elia. Ostendit illi ciuitatemma-
gnificam, opulentam, delitiis affuentem, lo-
cūque sitam amoenissimo. *Ciuitas adspicit, &
posita in campi, est autem plena omnium bo-
norum.* Osteat autem illi viam, & docentem
lebrosissimam, precipitiis lubricam, tenebris
obscuram & ingressu angustam: *Introitus eius
angustus & in precipitiis positus, ut non capiat e-
mita nisi colummodo vel ligum hominis.* Videret,
cum talis sit hac via, quod si ab illa quis erra-
verit, ad viam partem ignes horrebat ardenti-
ssimi ad alteram mare spumabat profundissi-
mum bestias plenum truculentis: Cui sic Ang-
elus: nigeris o sacerdos prissime, nullam altam
ad ciuitatem illam patere viam, que cum accessu
sit adeo difficilis & lubrica, qui ab illa devia-
rit vel in igem ex hac parte vel in mari abyssi
tim ex altera accessus est, ut demergatur. Hec
Dicit: mihi, quis hic rectum tenebit trahitem, &
quanto timore, quanta porcelletur confusione,
quotquot ad hanc ciuitatem tendere tonabun-
tur? Quam eximium hoc foret beneficium viam
illam ingredienti, si quis accurreret, illa certè
cogoscent & face prelucem ardentem diceret:
Meisissimæ vestigia, me pone sequere, indubio
recto non aberrabis. Nostà hic habes felici-
simæ sortis. Ciuitas, quo tendimus, cœli est, ci-
uitas in quam *Plena omnium honorum.* Talis D.
Ioan. demonstrat ut dicit: *et Domini, 2.*

*Iter tendens: ed fragosum est, angustum, obs-
curum precipitiis lubricum, adeoq; horrendum. Ab ea
vi quicunque in illo corruerit in aeternos ignes philoso-
profundumque cruciatum pelagus indubie de-
phili om-
mergatur. Hec quantus est eorum numerus qui nec de-
aberrantes in illa miseri occiderunt! Hoc iter uirarunt,
ingressi sunt Philofontes & deuianantes ex
hac alter ex alia parte, dum enim omnes ad be-
atiitudinem properant, viam cuius necessarent, in
diversissimas diversi & tendentes opiniones ut
refert D. Aug. qui ducenta octoginta & octo Lib. 18. de-
enumet, omnes perierunt. Seipso antesigna-
nos duces viagno comites creabant, dicebant
que alii singuli: *Me sequimini, scilicet me amate-
nete, si uultis beatuam viam.* Oquanta confusione
turbata langebat illi qui ad illam conabantur
tendere ciuitatem: hinc frequentes illæ Davidis
precis: *Notam ne miseri viam in qua ambulet.* Pj. 42. 8.*

Ad hoc aduenit Christus, ut se nobis du-
cem præberet lucemque daret securiorem;

V u u 2 Lumen

HOM. TRIGESIMATERTIA. DE CHRISTO LVCE MUNDI.

Lumen vnde. Qui illam sequitur ad vice cunctam certe certas peruenit, ubi vita regnat. Quid sequitur me &c. Super hoc fundatum erexit Apostolus Petrus aedictum illud sublimis in quo totam fidei nostrae substantiam comprehendit. In hoc vocatis estis, quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum. ut sequamini vestigia eius. Hoc nomine Christianos Apololi frequentes inserviunt vocari. quia nos ad Ecclesiam suam Deum misericordia vocare dignatus est. Vocavit nos vocatione sua sancta non secundum opera nostra sed per gratiam suam. Ad quid vocavit nos? Quid egit? Passus est pro nobis vobis relinquens exemplum. Ecce vincere verbo fides comprehenditur cor in quo de Christo credendum est. hinc duo videlicet primum: quod redemptor sit: nos enim de seruente eripuit peccati, per quam diabolo subduciebamus. Secundum: quod nobis sit dux & magister: docet enim nos vita semper ante.

Sed. 6.

canon. 21. Hoc nobis sacrosanctum definitum Concilium Tridentinum contra quoslibet hereticos: quidam enim effutiebant, quod Christus tantum modo nobis fuisse redemptor, qui passione sua & morte nostris omnibus satiscitur flagitius, quodque nos per hoc adeo liberos ab illo sunt, ut nihil nobis super sit agendum salutem nostram necessarium. Hoc plures optinaunt sunt: iam enim a temporibus Apostoli. surrexerunt illi, quorum ex eorum sequuntur nolite secuvi Lutherani. Alii mentiuntur, id quod Christus fecit nostram tantum fuisse instrucentem, qua percepera homo sibi sufficiens est ut se a peccatis etiatis, sicutque perpetuum. Contra iacobus hoc determinat S. Concilium: quis dixerit Christum Iesum a eo hominibus datum fuisse, ut redemptorem, cui obediunt: anathema sit. Audis idem a D. Petro Pontifice definitum. Christus passus est pro nobis. En tibi redemptorem. Non pro passus est, qui peccatum non fecit nec facere potuit, sed pro nobis, ut nos redimeret solueretque debita quo caputui lamnitique tenebamur: Christus mortuus est pro peccatis nostris, fides hinc est D. Petri, iustus pro iustis, vobis relinquens exemplum. ut sequamini vestigia eius. Habet hic magisterium nos docentem & deducentem, qui nostris obiectus oculis nobis sic loquitur: Quissequitur me, non ambulet in tenebris. Duo populo suo prestiti. Primum quod illum de seruante redemeri dixisti, qua illum petram Phago tyranus depunebat ipsum cuique copias ma-

ris praefocans fluctibus, operaque potentissimi brachii sui mitanda perficiens: Redemptus in Psal. 76: brachio tuo populam tuum. Non hoc sufficere. bat: nam si lati illi fuerit illum de seruante vindicasse & in libertatem assertisse in deser- tis illis Arribis solitudinibus, noster numquam, numquam carpete viam, numquam terram in- gredieretur: promissionis. Vnde illi, quo redemit populum, admisit & illud, ut se via comitem eius offendiceret deus in columna ignis & nubis. Hoc agit nobiscum, ecce qualiter se, nostris obicit oculis: Ego sum lux mundi qui sequitur me &c.

§. 14. Et Christus dux ad celum securus fuit pseudodis ad infernum.

Ad perpendicularium hic cadit D. Augustinus, quam congrue perpendiculari D. Thomae. Opus erat homini duce ut certam vitam. sensim inire. Duo duci conueniunt. Primum: ut p. q. 1. v. noverit viam, nec ab ea deviat. Secundum: ut ar. 2. cum videoas quem sequaris: ex his sequitur nullus potuisse terrenum hominem dicere nobis praeterea. I. ad celum: nullus eternam vitam noverat. Deus qui Solus illum noverat. Dixit esse non potest. Erat e. c. Deus, non innibilis. Homo legendum non erat, qui ut vel solus deri poterat Deus equinus erat qui usq. non homo no- poterat. Ut ergo exhibetur homo. & nisi bis dux- 8. 10. vi. erit ab homine & quem homo exhibetur, esse non Deus factus est homo. Pro hibus confit poterat, matrone nota Diuus Augustinus, veritatem D. AVGVS, diabolus: ut enim homines absque illo scrupulo Lib. 2. de semitas viaque perirent vitiorum, illis per- tuis 6. 7. fuit: ut in alium deorum admitterent homi- 11. nes nebulos & quidem tales, quibus mundus Tom. 5. non tulit nequiores. Iobem adulterium. Vene- ret mille laevisis vite prostatulum, Marc. v. Cur dia- dicta fraudusque dete tandem, Vulcanus magis bolus ho- in traditionibus texendis quam euendo ferre mines exercitatum &c. Et tali omnes scelerem fulgit: nequam ne nigrescebat. Separumero attenta mente re: ut Deus uoluntatem subesse causa potuerit, cur dia- 12. propo- bolus ratus non propulerit Deus quantifuerant suerit, homines aliqua in hoc mundo præcellentia spe- ctabiles, ac inter illos nominare noverit Noc. Abraham. Job. Moyen. Lot. ne aliquosque quæ plurimi, quorum opera tanta fulgebant excellentia: ut illa non potuerint ignorare mundi sapien- tiam, Graci prelertum sapientia studiosores, quique magna diligentia libros & cuncta-